

**JULIE: 'Mijn vader zei alleen:
jij doet het zelf
toch niet hè?!'**

Werken bij een escort bureau?

HÈ JA, GEZELLIG!

Julie, Esther en Jovanka runnen een escortbureau. Een sjiek bureau waar het gezellig is en waar de klant niet altijd koning is. Alhoewel... 'We proberen ons de laatste tijd wat meer in te leven in wat de man wil, in plaats van wat wij willen.'

Een knusse bank, appeltaart op tafel, brandende kaarsjes en een lekker muziekje. Een gewone huiskamer in een gewoon huis, in een gewone straat, in een gewone Amsterdamse wijk. En dan gaat de telefoon: "Goedenavond, wat kan ik voor u doen?" (...) "Heeft u voorkeur voor een bepaalde leeftijd?" (...) "Goed. En heeft u liever een introvert type of juist een uitbundige vrouw?" (...) "Oké. Brunette? Geen probleem. En haar postuur?" (...) "Nou, dan lijkt Anna me een mooie keuze. Ze is 29, voorkomend, welbespraakt, kalm, slank en heeft cup B. Betaalt u contant of met een creditcard?" Het huis is de thuisbasis van escortbureau Women of the World. Maar dit is niet zomaar een escortbureau. Het is vijf jaar geleden opgericht door een paar vrouwen die dachten dat het anders kon. Bij prostitutie denk je toch snel aan woorden als 'ranzig', 'ordinair' of 'misbruik'. "Dat wilden wij dus niet," zegt Julie Ryan (30). Een sjiek escortbureau is het resultaat. Een bureau dat klasse beoogt en 'gezellig' moet zijn om voor te werken. Julie startte het bureau in 1998 samen met een compagnon, een zakenvrouw. Zij hoorde vanuit de zakenwereld geregeld over het gebrek aan kwaliteit bij escortbu- ▶

Zij **runnen** een **escortbureau**

◀ reaus. Julie's compagnon werkt inmiddels ergens anders, Jovanka de Boer (33) en Esther Meppelink (30) zijn erbij gekomen. Met zijn drieën staan ze hun mannetje in de sexindustrie. Typische hoerenmadammen? Niks hoor, ze zijn zoals jij en ik. Net als de zesentwintig escortdames en vijf gigolo's die (op zelfstandige basis) voor het bureau werken. Voor minder dan 250 euro per uur doen ze het niet.

Jovanka biedt een stuk appeltaart aan. "Slagroom erbij?" vraagt ze. De slagroom is nog over van de taart die ze gisteren hebben gebakken. Jovanka: "Dat was voor een jubileum: iemand die vijf jaar vaste klant is bij ons. We hebben zelf taart bij hem langs gebracht, vond hij prachtig."

De escortmeiden zijn eerder van het type *girl next door* dan het geijkte type waaraan je misschien denkt bij een prostituee. Esther: "Mannen die ons bellen, zijn meestal op zoek naar een sympathieke en warme vrouw. Iemand die hun vriendin had kunnen zijn. Natuurlijk gaat het om sex, maar onze klanten hebben ook behoefte aan warmte en aandacht. Sommigen bellen wel vijf keer per week. Dan moet je oppassen: als je te veel van jezelf geeft, krijgen ze door het telefoongesprek al genoeg warmte en aandacht en boeken ze minder snel een meisje."

Esther reageerde op een advertentie en kwam zo hier terecht. Jovanka kwam via het arbeidsbureau. "Ik ben vast de eerste in de wereldgeschiedenis die via een arbeidsbureau in de sexbusiness terecht kwam," lacht ze. Alledrie noemen ze het kleine, haast knusse bedrijf en het werken met vrouwen mooie aspecten van dit vak. Jovanka: "Bij het arbeidsbureau vonden ze me geknipt voor deze baan. Het is een branche waar humor en een vette knipoog wel op zijn plek zijn. Daar hou ik van."

Zien papa en mama er ook de humor van

in? Jovanka's ouders vinden het geen enkel probleem. "Mijn vader vindt het buitengewoon grappig allemaal en hangt het uitgebreid aan de grote klok." In het geval van de van oorsprong Australische Julie ligt het anders: "Ze vinden het niet leuk, er wordt niet over gepraat. Toen ik het vertelde, zei mijn vader alleen: 'Jij doet het zelf toch niet hè, Julie?!' Meer niet, het is een groot taboe voor ze." Esther's ouders hebben er minder problemen mee, maar leuk is anders. "Ze vonden het reuze grappig allemaal, tot bleek dat het een vaste baan werd. Toen was de aardigheid er vanaf." Gêne hebben ze aan drieën over hun vak. Jovanka: "Ik heb er geen problemen mee om het te zeggen, tegen wie dan ook. Alleen ben ik het soms een beetje zat om op elk feestje met de anekdotes te komen. Mensen vergeten dat het ook een gewoon bedrijf is."

JOGGINGBROEK EN KRULSPELDEN

Zoals in elk bedrijf, moet iedereen die er wil werken, eerst solliciteren. Vooral het waarom is belangrijk, vindt Jovanka. "Ik wil zeker weten dat een meisje geen problemen heeft die haar ertoe brengen dit werk te doen. Dat kunnen financiële problemen zijn, maar ook een problematische jeugd bijvoorbeeld. In dat geval kan dit werk schadelijk zijn. Ze moet positief in het leven staan, happy zijn. Anders kan ze hier niet aan de slag."

Jovanka hanteert tijdens het sollicitatiegesprek een lijst met vragen over onder andere maten, eventuele tatoeages of plastische chirurgie. Net als we het belang van uiterlijk in dit werk bespreken (niet geheel onbelangrijk lijkt me), komt escortdame Erin (22) naar beneden: half afgezakte joggingbroek-met-knieën, dikke sokken, een flubbershirt en... krulspelden! "Meestal is het niet zo moeilijk hoor,

om er plezier in te hebben," zegt ze. "Mannen doen vaak enorm hun best om het je naar de zin te maken. Maar respect moet je wel zelf afdwingen. Natuurlijk heb je niet altijd zin. Ik heb wel eens zo'n bui dat ik me onzeker voel en niet aantrekkelijk. Meestal zet ik me daar gewoon overheen." Julie: "Het belangrijkste is dat er niets tegen je zin gebeurt. Natuurlijk, als je onpasselijk wordt van sex met iemand die te dik is, tja... dat hoort er een beetje bij. Verder is het aan de meiden zelf om hun grenzen te bepalen."

Erin studeert cultuurwetenschappen, loopt stage bij de overheid en heeft een bijbaan als projectleider bij een kunstinstelling. Haar keuze voor dit werk, een klein jaar geleden, ging niet over één nacht ijs. Erin: "Het speelde al een paar jaar door mijn hoofd. Ik vond het wel een prikkelend idee. Op een gegeven moment las ik iets over dit bureau en toen dacht ik: als ik het ooit durf, dan hier. Natuurlijk spekt het mijn studiefinanciering lekker bij, maar dat is niet de hoofdzaak. Voor mij heeft het meer met de spanning te maken." Een van de moeilijke kanten van haar werk vindt Erin dat ze erover moet liegen. "Veel mensen hebben vooroordelen. Daarom lieg ik soms, ook tegen mensen die ik liefheb. Dat doet pijn."

Erin lijkt iemand die weet wat ze wil en waar ze mee bezig is. Dat is volgens Esther een andere voorwaarde voor dit werk. "Iemand anders van haar leeftijd kan van geest veel jonger en onvolwassener zijn. Het is niet goed als je persoonlijkheid door deze business wordt gevormd." Veel van de vrouwen die in de prostitutie werken, zijn in hun leven ooit sexueel misbruikt, daar is onderzoek naar gedaan. Jovanka: "We proberen dat van tevoren aan het licht te krijgen. Dan adviseren we zo iemand eerst voor zichzelf te zorgen en

bijvoorbeeld hulp te zoeken. Meestal voel je tijdens de eerste gesprekken al dat er iets niet lekker zit." "Maar ja," reageert Julie, "soms glipt er iemand doorheen en komt er plots zo'n akelig verhaal boven. Daarvan raak ik wel in de war. Het heeft twee kanten: dit is natuurlijk geen goed beroep voor iemand die door zoiets is beschadigd. Maar aan de andere kant ben ik blij dat ze niet bij een of andere ranzige pooier is terechtgekomen. We proberen hier een veilige omgeving te creëren." Elk nieuw meisje krijgt een gesprek met iemand die al een tijdje 'in het vak zit'. Jovanka: "We geven bijvoorbeeld tips over hoe ze hun grenzen kunnen herkennen en aangeven, hoe ze bij zichzelf blijven, zonder zichzelf al te veel prijs te geven. Verder is het onze taak om een zo goed

Twee uur later belt Erin: ze blijft nog wat langer bij de klant

mogelijke *match* te maken. Maar de andere meiden kennen de echte *ins* en *outs* van de praktijk. Beter dan wij."

ADVIES VAN VRIENDJES

Julie, Jovanka en Esther gaan zelf nooit naar een klant. "Je moet het maar kunnen," vindt Esther. "Escort zijn is niet niks. Je moet over veel mensenkennis beschikken, je kunnen inleven, aanpassen. Ik zou het niet kunnen, geloof ik. Stel, je hebt een doodsaai klant... Ik zou er geld op toelagen, als ie maar wegging!" Voor de cliënte, veelal welgestelde zakenmannen, is er voor bijna elk wel wat wils. "Doordat we vrij prijzig zijn, zijn de verzoeken meestal oprecht en serieus," zegt Julie. "Zolang ze niet te bizar zijn, houden we er rekening

mee. Mits de escortdame ermee instemt, natuurlijk. We krijgen de vreemdste verzoeken. Zo vinden sommige mannen veel lichaamsbehaving enorm opwindend." Wat soms lastig blijkt, is om als vrouw te bepalen wat mannen willen. De meiden die voor het bureau werken, gaan gekleed in stijlvolle outfits. Althans, dat wat in hun (vrouwen)ogen stijlvol is: zonder uitpuilende décolletés, minirokjes of paalhakken. Maar wat als een man dat wèl wil? "Tja... dat wrikt wel eens. Uiteindelijk gaat het natuurlijk wel om sex," zegt Jovanka. "We proberen een middenweg te vinden. Neem de teksten voor onze nieuwe website. Die zijn soms best *horny*, ik lig dan helemaal in een deuk. Maar mannen schijnen het echt opwindend te vinden. Nou ja, dat moet dan maar. Een beetje. We proberen ons de laatste tijd wel wat meer in te leven in wat de man wil, in plaats van wat wij willen. We gaan soms zelfs bij onze vriendjes te rade."

De telefoon gaat. "Klanten!" roept Jovanka. Julie neemt op en loopt de huiskamer uit. Als ze terugkomt, vraagt ze of Erin het haalt om binnen een halfuur klaar te staan. Geen probleem; stipt een halfuur later schrijft ze de trap af. Het meisje met de krulspelden is omgetoverd in een prachtige femme fatale. Zwarte rok, elegante schoenen (hakhogte: beschaafd), sexy topje met klassiek getailleerd jasje. De chauffeur staat klaar om haar naar The Westins, Rotterdam's duurste hotel, te brengen. Twee uur later belt ze: ze blijft nog wat langer.

De zaken gaan goed. "Natuurlijk willen we graag groeien, we zijn een heus bedrijf!" zegt Esther. "Maar eh... we zijn ook nogal kneuterig en dat willen we graag blijven. Onze eerste afweging is telkens: 'Is dat gezellig?'. Want het moet wel leuk blijven." ■

Meer info: www.womenoftheworld.nl.